

være forbunden med de færreste Vanskeligheder i Udførelsen.

Antager man denne Fremgangsmaade, vilde det næste Spørgsmaal blive:

Hvilket af Thingene bør behandle Sagen først?

Jeg og for sig turde det forsaavidt vel være det Correcteste og Principmæssige at Behandlingen først fandt Sted i Folkethinget, der efter Grundloven først har at behandle Finantsforslagene. Men nogen absolut Nødvendighed af at vælge denne Fremgangsmaade kunne vi ikke erkende. Og, da paa den anden Side Hensyn til Sagernes hurtige Fremme vel turde gjøre det ønskeligt, at der i den omhandlede Henseende kunde have frie Hænder, have vi anset det for rettest, at det blev Formændene i begge Thing overladt hver enkelt Gang efter Overenskomst at afgjøre, i hvilket Thing den heromspurgte Sag først vilde være at behandle.

For at spare Tid, anser vi det endeligen for rigtigst, at Behandlingsmaaden i begge Thingene blev den, at der i det Thing, der først kom til at behandle Sagen, strax nedsettes et Udvalg til at gennemgaae samme og gjøre Forslag til de enkelte Punkters Afgjørelse, at Sagen derefter underkastedes en første og en anden Behandling i bemeldte Thing, at den da oversendtes til det andet Thing og at en lige Fremgangsmaade der blev anvendt.

Kom da Thingene til et overensstemmende Resultat i alle Punkter, var Sagen derved afgjort. I modsat Fald burde der formeentligen gaaes frem paa den i Thingenes Forretningsorden med Hensyn til Lovforslag bestemte Maade.

De endelige Beslutninger vilde formeentligen være at underskrive og expedere af begge Thingenes Formænd.

Jeg henhold til Foranførte indstiller Udvalget saaledes:

at Behandlingsmaaden af Statsrevisoratets med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51 afgivne Beretning og til Thingets Beslutning gjorte Indstillinger bliver følgende:

- 1) at det overlades Formændene i Landstinget og Folkethinget efter Overenskomst at afgjøre, i hvilket Thing den her omspurgte Sag først vil være at behandle;
- 2) at det Thing, der først erholder Sagen til Behandling, strax nedsetter et Udvalg til at gennemgaae samme og gjøre Forslag til de enkelte Punkters Afgjørelse, samt dernæst underkaster Sagen en første og anden Behandling, saaledes, at de Regler, der efter Thingets Forretningsorden gjælde for et Lovforslags 2den Behandling, i nærværende Tilfælde komme til at gjælde for 1ste Behandling, og de Regler, der ellers gjælde til 3die Behandling, her blive anvendelige ved anden Behandling;
- 3) at Sagen derefter oversendes til det andet Thing, og der behandles paa samme Maade;
- 4) at der, forsaavidt begge Thing ikke i alle Punkter komme til et overensstemmende Resultat, forholdes paa den i Thingenes Forretningsorden med Hensyn til Lovforslag bestemte Maade, og
- 5) at de endelige Beslutninger underskrives og expederes af begge Thingenes Formænd.

Andrae.

Nyholm.

Simony.

Usgaard.

Dvist.